

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 448/2015
01.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиле Ј.Ђ. из П., чији је пуномоћник Г.Т., адвокат из П., против тужене О.ш. з. о. о. П., чији је пуномоћник Д.С., адвокат из П., ради поништаја решења и утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2787/14 од 18.11.2014. године, у седници одржаној 01.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2787/14 од 18.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 364/13 од 14.05.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се пониште као незаконите одлуке директора туженог о пријему у радни однос на неодређено време број 241 од 19.07.2013. године, одлука Школског одбора туженог број 250 од 01.08.2013. године и решење туженог о престанку радног односа на одређено време број 253 од 01.08.2013. године и обавезе тужени да исто призна. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је са туженом О. ш. з. о. о. П. засновала радни однос на неодређено време са непуним радним временом од 26 сати недељно на пословима наставника српског језика и наложи туженом да са њом закључи уговор о раду на неодређено време са непуним радним временом од 26 сати недељно на пословима наставника српског језика под претњом новчаног кажњавања и принудног извршења. Ставом трећим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2787/14 од 18.11.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је са туженим дана 17.05.2013. године закључила уговор о раду на одређено време, до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке о избору кандидата по расписаном конкурс. Претходно су странке закључиле уговор са истом садржином у коме је наведено да се трајање уговора ограничава не само до окончања конкурса, већ и на период до 60 дана. У складу са одредбама Закона о основама система образовања и васпитања, наведени уговор је исправљен тако што је сачињен нови уговор у коме је изостављен период важења од 60 дана. Истог дана тужена је донела решење о пријему тужиле у радни однос на одређено време за обављање послова наставника српског језика. Конкурс за наведено радно место је објављен у листу "Послови" од 26.06.2013. године и тужила је поднела пријаву. Директор тужене је 19.07.2013. године донео одлуку којом је за наставника српског језика са непуним радним временом од 26% недељно изабран кандидат А.М., дипломирани филолог за српски језик и књижевност. Приговор тужиле је одбијен одлуком Школског одбора од 01.08.2013. године. Решењем директора тужене тужили је престао радни однос 02.08.2013. године због коначности одлуке о избору кандидата.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови одбили захтев тужиле за утврђење да је засновала радни однос на неодређено време, захтев за поништај као незаконитих одлука директора тужене и одлуке Школског одбора.

По члану 132. Закона о основама система образовања и васпитања прописано је да установа може да прими у радни однос на одређено време без конкурса лице и то ради замене отсутног запосленог до 60 дана, до преузимања запосленог односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурс, до избора кандидата када се на конкурс не пријави ни један кандидат или ни један од кандидата не испуњава услове до завршетка школске године и ради извођења верске наставе. По ставу 9. истог члана радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време.

У овом случају, тужила је засновала радни однос на одређено време – до избора кандидата. По објављеном конкурс, директор туженог је изабрао кандидата који је испуњавао услове за одређено радно место. С обзиром да је одређени кандидат изабран у законито спроведеном поступку, то је правилан закључак нижестепених судова да нема услова за поништај одлуке директора туженог о пријему у радни однос тог лица. Приговор који је тужила изјавила против овог решења је одбачен као неоснован. Наведеном одлуком Школски одбор је образложио из којих разлога тужила, као кандидат по расписаном конкурс није изабрана.

С обзиром да је избор кандидата на пријављеном конкурсy дискрециoно право послодавца, да су приликом избора по расписаном конкурсy поштоване одредбе закона и тужилџи дато образложење из којих разлога није изабрана, правилно је примењено материјално право и одбијен захтев тужилџе за поништај решења којим је приговор одбачен.

Правилно је примењено материјално право и када је одбијен тужбени захтев тужилџе за утврђење да је засновала радни однос на неодређено време, јер је по изричитој одредби Закона о основама система образовања и васпитања (који се као посебан закон примењује у овом случају, а не Закон о раду) таква могућност забрањена.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**